

ת"פ 45561/07/21 - מדינת ישראל נגד מוחסן טחימר, שאדי אל סראיה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45561-07-21 מדינת ישראל נ' טחימר (עציר) ואח' 17 מרץ 2022

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מוחסן טחימר
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם כנעאנה
2. שאדי אל סראיה
ע"י ב"כ עוה"ד עאדל דבאח

גזר דין

1. הנאשמים שלפניי הורשעו, על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע העבירות שלהלן: עבירות נשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") - הנאשם מס' 1 (להלן: "**הנאשם 1**"); סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא + 31 לחוק - הנאשם מס' 2 (להלן: "**הנאשם 2**"); וכן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק (**שני הנאשמים**)).

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשמים. בעקבות הסדר הטיעון, וטרם החל שלב שמיעת הראיות, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם והודו כאמור לעיל בעובדות כתב האישום המתוקן.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שעיקרן יובאו להלן, בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת. עוד מתואר שם כי בבעלות ובשימוש הנאשם 2 רכב מיצובישי מספר רישוי 1891332 (להלן: "**הרכב**").

4. ביום 6.7.2021, שעה 10:00, או סמוך לכך, נאשם 2 אשר נהג ברכב, אסף את נאשם 1 מטמרה והשניים נסעו בכביש 70 לכיוון צומת אחיהוד. הנאשמים נסעו ברכב כשנאשם 1 מחזיק, נושא ומוביל אקדח חצי אוטומט D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח (להלן יחד: "**האקדח**" או "**הנשק**"), ונאשם 2 שנהג ברכב מסייע לו בכך. נטען, כי "**האקדח** שהיה טעון במחסנית וזאת ללא היתר על פי דין".

5. צוות שוטרים שעקב אחר הנאשמים, ביצע חסימה לפני צומת הכניסה לקיבוץ יסעור, שיצרה פקק תנועה. כוח נוסף של שוטרים, ובהם פקד ירון וקנין והשוטר אשר אליו (להלן: "השוטר וקנין" ו"השוטר אליו", בהתאמה), נסע בעקבות הנאשמים. בהגיע הנאשמים לחסימה, הם האטו ממהירות הנסיעה. השוטרים שעקבו אחריהם ירדו מרכביהם, ניגשו אל עבר הרכב, הזדהו כשוטרים, והורו לנאשמים לעצור ולצאת מהרכב. השוטרים אף ניסו לפתוח את דלתות הרכב ללא הצלחה.

הנאשמים, אשר הבחינו בשוטרים, החלו בנסיעה תוך כדי זגזוג בין הרכבים בפקק, במטרה להימלט ולהפריע לשוטרים ולהכשילם בביצוע תפקידם.

6. השוטר וקנין הבחין בנאשם 1 מוציא את האקדח מתוך כפפה שהחזיק, וצעק בקול רם לשאר השוטרים כי יש ברכב אקדח. הנאשמים לא שעו לבקשת השוטרים, המשיכו לנסוע, וסטו ימינה לעבר השוטר אליו, שעמד בצד הכביש. השוטר אשר חש בסכנה, שלף את אקדחו וירה אל עבר הרכב. שוטר נוסף שהבחין במתרחש ירה אף הוא מאקדחו לעבר החלק האחורי תחתון של הרכב.

7. בשלב זה, כך מתואר בכתב האישום המתוקן, נאשם 1 פתח את חלון הרכב הימני קדמי והשליך את האקדח אל מחוץ לרכב, במטרה להפריע לשוטרים ולהכשילם בביצוע תפקידם. רק לאחר מכן עצר נאשם 2 את הרכב. הנאשמים נעצרו והאקדח נתפס על ידי המשטרה.

עוד מתואר בכתב האישום המתוקן, כי במהלך האירוע, נאשם 2 נפגע מהירי שביצעו השוטרים לעבר הרכב. נגרמו לו פצע כניסת קליע בעכוז ופצע יציאת קליע בירך שמאל שליש עליון, אפסק אחורי.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בדיון שהתקיים לפניי ביום 10.2.2022, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. במהלך הדיון המאשימה הגישה טיעונים בכתב, אסופת פסיקה, וכן את גיליון הרישום הפלילי של כל אחד מהנאשמים. סנגורו של הנאשם 1 הגיש דו"ח רפואי של אבי הנאשם וסנגורו של הנאשם 2 הגיש טיעונים בכתב.

9. בכל הנוגע לנאשם 1, המאשימה עותרת כי ייקבע מתחם עונש הנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר, וכי יושת עונש ברף הגבוה של המתחם, וכן מאסר מותנה וקנס. זאת נוכח חלקו של נאשם זה בביצוע העבירות, ובהינתן עברו הפלילי. אשר לנאשם 2, המאשימה עותרת לקביעת מתחם הנע בין 20 ל- 30 חודשי מאסר, וכי יושת עליו עונש ברף הבינוני גבוה של המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. זאת נוכח חלקו באירועים ועברו הפלילי. עוד עותרת המאשימה לחלט את הרכב ששימש לביצוע העבירות.

10. בגדרי טיעוניה לעונש, המאשימה עמדה על חומרת העבירות, ובכלל זה על הצורך ב"מיגור התופעה הזו, הטרור הקטלני הזה, שנקרא עבירות נשק בכלל ובמגזר הערבי בפרט". המאשימה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון כי חלה מגמת שינוי במדיניות הענישה בעבירות נשק. המאשימה הפנתה אף לתיקון 140 לחוק בנוגע לעונשי מינימום, וטענה כי אף שסעיף החוק המתוקן אינו חל בענייננו, יש לשאוב השראה מתכלית התיקון. עוד הפנתה המאשימה לפסיקה, לפיה בעבירות נשק נפגע הערך המוגן של ביטחון הציבור, ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו נפגע הערך של מתן האפשרות לגורמי אכיפת החוק לבצע תפקידם ולשמור על הסדר הציבורי.

11. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובעניינו של נאשם 1, המאשימה טענה כי מעשיו (נסיעה עם אקדח טעון) היו מתוכננים; כי נאשם 1 הוא זה שנשא והוביל את האקדח ברכב; בהמשך, אף השליך את האקדח אל עבר הכביש, בניסיון לצמצם את חלקו בביצוע העבירות. המאשימה טענה עוד לקיומו של פוטנציאל נזק גבוה ביותר. בין היתר, ציינה המאשימה כי החזקת נשק תוך כדי מרדף משטרתי מגבירה את עצימות העימות ומעמידה את כל הצדדים בסכנה רבה מאוד. בענייננו, כך נטען, ניסיון ההימלטות והסיכון הנלווה לכך צריכים להיות מרכיב חשוב בעת שקילת העונש. בנוסף, ובין היתר, המאשימה עמדה על פצע הירי שנגרם לנאשם 2 בעטים של מעשי הנאשמים; על כי מטרת עבירות הנשק היא לפעילות פלילית, וכן על יכולת הנאשם להבין את מעשיו ולהימנע מביצועם.

גם בעניינו של הנאשם 2 נטען לקיומו של תכנון מוקדם, שכן הוא סייע ביודעין לנשיאת ולהובלת הנשק, "מתוך מודעות להימצאותו של הנשק בידעה שהוא מסייע לנאשם 1 ומתוך כוונה לסייע לו". כמו כן, ומשכוח המשטרה ביקש לעצרו, החל הנאשם 2 לנהוג במטרה להתחמק מהמשטרה. ניסיון ההתחמקות מלמד לשיטת המאשימה באופן מובהק שהנאשם 2 היה מודע להימצאות הנשק. גם באשר לנאשם 2 עמדה המאשימה על הנזק שנגרם ואשר היה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, על הנסיבות שהביאוהו לבצע את העבירות, וכן על יכולתו להבין את אשר עשה ולהימנע מעשיית המעשים.

12. המאשימה הפנתה לשישה פסקי דין המלמדים לדידה על מתחם הענישה בעבירות נשק; לפסק דין אחד שנוגע לסיוע לעבירות נשק, וכן להנחיות פרקליט המדינה.

המאשימה עמדה על עברו הפלילי של נאשם 1 אשר לחובתו שתי עשרה הרשעות קודמות, וכן על עברו הפלילי של נאשם 2, לחובתו שלוש הרשעות קודמות. אשר לפציעתו של הנאשם 2 באירוע מושא ענייננו, טענה המאשימה כי הנזק נגרם כתוצאה ממעשיו שלו, ועל כן אין מקום להקל בעונשו. עוד נטען כי אף אם יש מקום להתחשב במצבו הבריאותי, ראוי כי הדבר יעשה בשים לב למעשיו הלא חוקיים.

13. סנגורו של הנאשם 1 טען כי בניגוד לנטען על ידי המאשימה, הנשק לא היה טעון. על פי כתב האישום המתוקן המחסנית הייתה ריקה, ולכן לא מתקיימת נסיבה מחמירה. בנוגע לעבירות שקשורות לרכב, נטען כי הנאשם 1 היה נוסע ברכב. עוד נטען כי הנאשם 1 הודה במעשיו כבר במשטרה, וכן בכתב האישום, אף בלא שנערך כל תיקון בעניינו. משכך, יש ליתן משנה תוקף לחיסכון בזמן. על מנת ללמד

על מדיניות הענישה הנוהגת, הסנגור הפנה לארבעה פסקי דין, שניים מהם ניתנו על ידי הח"מ. עוד נטען כי הנאשם 1 נשוי ואב לילדים, כך שהפגיעה תהא לא רק בנאשם עצמו אלא גם במשפחתו. הסנגור הפנה אף למסמך שהגיש בדבר מצבו הרפואי של אבי הנאשם 1 (טנ/1).

לבסוף, ציין הסנגור כי הוא סבור שמתחם העונש בעניינו של נאשם 1, נע בין 10 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וכי בנסיבות עניינו, יש להיצמד לרף התחתון של המתחם.

14. סנגורו של הנאשם 2 טען כי הסדר הטיעון כלל תיקון משמעותי בכתב האישום בעניינו של נאשם זה. עוד נטען כי לנאשם 2 אין עבר פלילי מכביד, והוא נטול עבר פלילי בעבירה דומה. נאשם זה פעל באופן לא מתוכנן, בלהט והתגרות יתר, ובלא לחשוב על תוצאות מעשיו. עוד טען הסנגור, כי "לא נגרם כל נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם, לא נפגע אדם ולא רכוש...". כיום, הנאשם 2 מבין את חומרת המעשים. הוא נוטל אחריות, מתחרט על ביצועם ומנסה לשקם את חייו. הנאשם 2 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשלב מוקדם של הדיון וחסך בזמן שיפוטי. בנוסף נטען, כי הנאשם 2 נתון במעצר עד תום ההליכים, וכי מעצרו זה והרחקתו מחיק המשפחה לתקופה די ארוכה היוו עבורו גורם הרתעתי משמעותי. עוד נטען כי הנאשם 2 צעיר. הוא נשוי ואב לילדה, הוריו קשישים, ומשפחתו נפגעה קשות כתוצאה מביצוע העבירה, לרבות בפן הכלכלי.

סנגורו של הנאשם 2 סבור כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם זה, נע בין מאסר מותנה ארוך ומרתיע ועד למאסר בפועל של 10 חודשים (בהמשך הטיעונים בכתב, נטען למתחם הנע בין 7 ל- 12 חודשי מאסר בפועל). על מנת ללמד על המתחם, הסנגור הפנה לעשרות פסקי דין. בין היתר, הוא הפנה לפסיקה שעניינה נשיאת והובלת נשק, תוך שטען כי העונש בגין עבירת הסיוע הוא עד מחצית העונש שנקבע בפסיקה בנוגע לעבירה המושלמת. עוד נטען, כי היה וייקבע מתחם עונש הולם גבוה מזה לו עותר הנאשם 2, הרי שיש לסטות מהמתחם משיקולי שיקום. לבסוף, עתר הסנגור כי בית המשפט יסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם 2 עד כה.

15. בטיעונו בעל פה, הדגיש סנגורו של נאשם 2 כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, וכי "לבוא ולהאשים את הנאשמים בכל מה שקורה בחברה הערבית זה טיעון פסול שנפסל על ידי בית המשפט". בעניינו, לא היה שימוש בנשק ולא היה אירוע ירי. עוד הדגיש הסנגור כי הנאשם 2 הודה והורשע בסיוע, וכי על פי עובדות כתב האישום המתוקן, "לא היה ידוע מאיפה התחילה עבירת הנשיאה". הסיוע לעבירת הנשק, כך נטען, החל עת שלף נאשם 1 את הנשק ממקום מוסתר; הסיוע "היה למספר מטרים בודדים". עוד טען הסנגור כי יש להתחשב בפציעתו של הנאשם 2, בעת שהותו במעצר.

דין והכרעה

16. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של

הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

17. בעניינו, יוחסו לכל אחד מן הנאשמים שתי עבירות. לנאשם 1 יוחסו כזכור עבירות נשק (נשיאה והובלה), ובנוסף הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לנאשם 2 יוחסה עבירה של סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה), וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

18. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות שביצעו הנאשמים, ועל מידת הפגיעה בהם.

בעבירות שביצעו הנאשמים, ובראשן עבירות הנשק, גלומה פגיעה במספר ערכים חברתיים מוגנים, בהם שמירה על ערך החיים, וכן על ביטחון הציבור ושלומם. עוד נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים אשר הפריעו לכוחות המשטרה לבצע מלאכתם נאמנה, הסדר הציבורי והיכולת לאכוף את הדין.

בעצם נשיאת והובלת האקדח טמונה הסכנה הממשית, שמא בסופו של דבר יבוצע בו, גם אם על ידי אדם אחר, בזמן אחר ובמקום אחר, שימוש פלילי אשר יגרום לנזק רב וחמור, עד כדי קיפוח חיים. אמנם, כתב האישום המתוקן כולל תיאור כי המחסנית הייתה ריקה. כתב האישום נעדר כל פירוט או אזכור להימצאותם של כדורים התואמים לאקדח, בין אם בנשק עצמו ובין אם במקום אחר בסמוך. משכך, דה פקטו לא ניתן היה לבצע ירי באמצעות האקדח במהלך האירוע. ואולם, השוטרים אשר ביקשו לעצור את הנאשמים, לא יכולים היו לדעת זאת בזמן אמת, בעת התרחשות האירוע.

על כך יש להוסיף את ההפרעה לכוחות המשטרה בעת ביצוע תפקידם, אשר כללה גם ניסיון להימלט מידיהם, ותוך שרכב הנאשמים הוסט אל עבר אחד השוטרים במקום. בנסיבות האירוע, וכפי המתואר בכתב האישום המתוקן, חש מי מהשוטרים בסכנה והחל ירי לכיוון הרכב בו שהו הנאשמים; ירי אשר הוביל לפציעתו של הנאשם 2. בנסיבות אלו, בנקל ניתן לשער סיומת אחרת, הכוללת נזק גוף חמור עוד יותר למי מהנאשמים או למי

מהשוטרים שהשתתפו באירוע, ואף לאחד ממשתמשי הדרך התמימים.

19. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על הצורך במאבק עיקש בעבירות נשק, באמצעות ענישה מרתיעה, מחמירה ומשמעותית. ראו בעניין זה ע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסקאות 17-16 (5.11.2019), שם נאמר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עוינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

20. נזכיר גם את ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (18.7.2019) (להלן: "עניין אזברגה"), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. ... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי ...".

21. דברים דומים בהיבט של הרתעת הציבור, נאמרו בע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, פסקה

36(5.8.2013), לפיהם:

"האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להעשות גם באכיפה ובענישה קשה".

22. על הצורך בענישה מרתיעה ראו גם ע"פ 9306/20 ברגות נ' מדינת ישראל, פסקה 20(29.4.2021), שם קובע כב' השופט א' שטיין כדלקמן:

"באחרונה הזדמן לי להדגיש ולהבהיר, בהסכמת חברותיי, הנשיאה א' חיות והשופטת י' וילנר, כי 'הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברין עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק' (ראו: ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון פס' 10 (14.2.2021)). סבורני, כי נחטא לחובתנו זו אם נקל בעונשו של המערער דכאן אפילו במקצת." (ההדגשה שלי - א' ס').

23. כאמור לעיל, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה משמעותית ומרתיעה כלפי המבצע עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב. כפי שפורט במסגרת טיעוני הצדדים לעונש, כל אחד מהם הפנה לשורה של פסקי דין לתמוך בעמדתו באשר למתחם הענישה ההולם בעניינו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לעניינו, ואשר בין היתר על יסודה ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. סקירה זו תכלול גם חלק מהפסיקה אליה הפנו הצדדים בטיעוניהם.

24. ע"פ 4290/21 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי על פי הודאתו, בעבירות נשק, ויוער כי במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו. בית

המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים שעניינם נדון בתיק זה ואשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר. בית המשפט העליון במסגרת קבלת הערעור, גזר על כל אחד מהמעורבים את העונש ברף התחתון של המתחם וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

עניין **אזברגה** - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל- 16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.2017) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב בעבירה של החזקת ונשיאת נשק (תת מקלע מאולתר ומחסנית) באופן שהעונש יעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל חלף 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו. באותו עניין נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים. כשהגיע למקום המפגש, המערער החביא את האקדח במכנסיו, ועת הגיעו שוטרים למקום והורו למערער להרים ידיים, הוא כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו.

ע"פ 8133/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (5.4.2017) - נגד יונס ונאשם נוסף הוגש כתב אישום. ליונס יוחסו עבירות של החזקת ונשיאת נשק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון, וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח. בתום ההליך, הורשע המערער בכל העבירות שיוחסו לו, למעט בעבירה של חבלה במזיד לרכב המשטרתי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) - בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת

העונש שהוטל על המערער, בגין עבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח מסוג "סמיתיווטסון", מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח) והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בגין אלו השית בית המשפט המחוזי על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 4005-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.1.2022) - הנאשם נהג ברכב כשהוא מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג FN עם מחסנית תואמת ברכב, וכן רובה ציד. עוד החזיק הנאשם סכין. בגזר הדין של הח"מ נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 7626-04-20 **מדינת ישראל נ' ארשיד** (16.6.2021) - הנאשם 2 (להלן: "**ארשיד**") הורשע בסיוע לעבירות נשק. על פי המתואר, הנאשמים נסעו ברכבו של ארשיד, כשהוא נוהג. נאשם 1 בסיוע ארשיד, החזיק נשא והוביל ברכב אקדח מסוג FN ובתוכו מחסנית תואמת טעונה ב- 14 כדורים, וכן 86 כדורים תואמים לאקדח ארוזים בשקית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 2, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וכן עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 56739-09-20 **מדינת ישראל נ' גדיפי** (6.5.2021) - הנאשם הורשע בעבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק (החזיק מזוודה ובה אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי, 3 מחסניות, וקופסה ובה 37 כדורי תחמושת), וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 17376-05-20 **מדינת ישראל נ' חליל** (10.3.2021) - הנאשם (מס' 1 בתיק) נשא והוביל נשק מסוג שני תתי מקלע מסוג קרל גוסטב, וכן שקית ובה 23 כדורים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל יחד עם עונשים נלווים. מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 520-07-17 **מדינת ישראל נ' אסבן** (23.1.2018) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (רימון רסס). נגזרו עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. מתחם העונש ההולם שנקבע באותו עניין נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר.

ת"פ (מחוזי חיפה) 36551-10-17 **מדינת ישראל נ' עמאש** (16.1.2018) - הנאשם הורשע בעבירות נשק (החזקה, נשיאה והובלה של אקדח). נקבע מתחם שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בצירוף מאסר מותנה. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי חיפה) 13785-04-15 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (6.4.2016) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק, וכן בעבירה של יריות באזור מגורים. לאחר שדוד הנאשם נורה למוות, הגיע הנאשם באותו היום לבית המנוח, כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי FN 9 מ"מ טעון בכדורים, ובחצר הבית ירה באקדח באוויר לפחות 11 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

עד כאן סקירת הפסיקה ממנה מצאתי להקיש לענייננו. כעת, אעבור לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

25. בכל הנוגע **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת לעבירות בהן הורשע כל אחד מהנאשמים, ולחלקו בביצוע המעשים. הנאשם 1 היה מי אשר נשא והוביל את האקדח ואת המחסנית הריקה. בל נשכח כי בעת שנתפס לא היו באמתחתו כדורים תואמים לאקדח, כך שבנקודת הזמן בה התרחשו האירועים מושא ענייננו, לא ניתן היה לבצע ירי באקדח. עם זאת, המסוכנות הפוטנציאלית הגלומה בנשיאת אקדח ללא היתר על פי דין, ברורה מאליה. עבירה כגון דא יכולה להוות אחת החוליות בשרשרת אשר חולייתה האחרונה עלולה להוביל לקיפוח חיי אדם. הדבר יכול ויארע תוך שימוש מכוון בנשק במטרה לקטול חיים או תוך שימוש בנשק למטרה אחרת, בין אם על ידי נאשם זה ובין אם על ידי אחר שלא יהסס להשתמש בנשק.

זאת ועוד, אחד השוטרים אשר זיהה כי לנאשם 1 אקדח, התריע על כך לפני השוטרים האחרים שנכחו במקום. נסיבה זו, מגבירה באחת את רמת המסוכנות הנשקפת באירוע למשתתפיו ולסובביו, וזאת מן החשש שמא יבוצע ירי. בנוסף, נאשם 1 שהה ברכב בו נהג הנאשם 2, שעה שהם ביקשו להימלט מידי השוטרים. הנאשם 1 אף השליך את האקדח מחלון הרכב הימני על מנת להכשיל את השוטרים בביצוע תפקידם. אשר לתכנון שקדם לביצוע העבירות, דומני כי חלקו הראשון של האירוע בנשיאה ובהובלת האקדח היה מתוכנן, אך לא כך באשר לניסיון ההימלטות מפני השוטרים.

26. בכל הנוגע לנאשם 2, ברי כי חלקו בעבירות הנשק אינו משמעותי כפי חלקו של הנאשם 1. הנאשם 2 הורשע בסיוע לעבירות נשק. אף לא נעלמה מעיני טענת סנגורו, לפיה, הסיוע לא ארע במהלך האירוע כולו, וכי ידיעת הנאשם 2 על אודות הימצאות הנשק החלה רק עת הוציא נאשם 1 את האקדח מתוך כפפה שהחזיק. בצד זאת, הנאשם 2 היה דומיננטי בהמשך האירועים. הוא זה שאחז בהגה, והוא מי אשר בפועל זגזג בין הרכבים שהיו בפקק במטרה להימלט מאימת הדין, ולאחר שהשוטרים ביקשו את הנאשמים לצאת מן הרכב. גם יתר האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן, ארעו כשהנאשם 2 שולט על הנעשה ברכב. בכלל זה, התיאור כי הנאשמים סטו ימינה אל עבר השוטר אליו, וזה האחרון חש בסכנה וירה לעבר הרכב. התנהלות זו טומנת בחובה סכנה פן ייפגע אחד השוטרים, הנאשמים או אדם אחר שנקרה לזירת האירוע ביד הגורל. ואכן, הנאשם 2 נפגע מן הירי שביצעו השוטרים, עת כדור חדר את בשרו באזור העכוז ויצא מאזור ירך שמאל.

27. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים שנפגעו מביצוען ומידת הפגיעה בערכים אלו אשר אינה מבוטלת בכל הנוגע לנאשם 1 ופחותה במידת מה בכל הנוגע לנאשם 2, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם 1 נמצא בטווח **שבין 14 לבין 38 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נמצא בטווח **שבין 8 לבין 20 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים הכוללים גם את פסילת רישיון הנהיגה.

28. במקרה דנן, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים שיצדיקו לסטות מהמתחמים שנקבעו לעיל, בין לחומרה ובין לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחמים. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק גם הוא סטייה מהמתחמים.

29. אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים בגבולות המתחם שהוצג בעניינו. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם 1

30. משקל נכבד בהקשר זה יש ליתן להודאתו של הנאשם 1 במיוחס לו בכתב האישום המתוקן; הודאה אשר באה טרם החל שלב שמיעת הראיות במשפטו, ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, ולקולא, יש להביא בחשבון את מצבו הרפואי של אבי הנאשם 1 אשר נגלה מתוך מסמך רפואי מן העת האחרונה שהוגש לעיוני (טנ/1). עוד נתתי דעתי לטענה בדבר היות הנאשם 1 נשוי ואב לילדים, ולהשפעה שתהא לעונש אשר יושת עליו גם על משפחתו.

לחומרה, יש ליתן הדעת לעברו הפלילי המכביד של הנאשם 1, הכולל 12 הרשעות קודמות (טמ/1). כל המעיין בגיליון הרשעותיו הקודמות בפלילים, ייווכח לדעת כי הנאשם 1 הורשע בביצוע מגוון עבירות, ובכללן שוד בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטר, תקיפת עובד ציבור, עבירות סמים, פריצה וגניבה, איומים, ועוד. בגין חלק מהרשעותיו הקודמות, הושתו על הנאשם 1, בין היתר, עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. אולם, הדבר לא הרתיע את הנאשם מלשוב לסורו פעם אחר פעם, תהא העבירה אשר תהא.

31. בהינתן הנסיבות לקולא מחד גיסא, ולחומרה מאידך גיסא, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, דומני כי יש למקם את עונש מאסרו בפועל של הנאשם 1 בסוף השליש הראשון של המתחם. בדרך זו, הכוללת מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח, לצד ענישה משמעותית צופה פני עתיד, יוגשם עיקרון ההלימה ותושג הרתעת הרבים. כולי תקווה אף, כי הפעם ישוב הנאשם 1 אל דרך הישר, לאחר שירצה עונש מאסר בפועל של חודשים ארוכים.

העונש המתאים לנאשם 2

32. הנאשם 2 הודה אף הוא במיוחס לו בכתב האישום המתוקן טרם החל שלב שמיעת הראיות. עוד נתתי דעתי לטענות הסנגור בטיעוניו בכתב בדבר המבנה המשפחתי של נאשם 2, ובכלל זה להיותו נשוי ואב. האזנתי בקשב גם לטענות הסנגור בטיעוניו בעל פה כי זה לאחרונה ניסו להתנקש בחייו של הנאשם 2 בין כתלי בית הסוהר. אף הבאתי בחשבון את פציעתו של הנאשם 2 באירוע מושא עניינינו.

לחומרה, יש ליתן הדעת לעברו הפלילי של הנאשם 2 (טמ/2). אף כי עברו הפלילי כולל אך שלוש הרשעות בבתי משפט השלום, הרי שהאחרונה בהן ניתנה לא מכבר - בגבולות השנתיים טרם ארעו המעשים מושא עניינינו. דובר בעבירה חמורה של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג (עבירה בגינה קיימת לחובתו של הנאשם הרשעה נוספת), ואשר בין היתר בגין ביצועה, הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל של 12 חודשים. אף כי עברו הפלילי של הנאשם 2 אינו בעבירות דומות לאלו מושא עניינינו, כטענת הסנגור, אין מקום להתייחס אליו כאל נאשם נטול עבר פלילי כלל, אלא להפך.

33. נותר להכריע בעניין חילוט רכבו של הנאשם 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הרכב בבעלות ובשימוש הנאשם 2. את עתירתה לחילוט הרכב, מבקשת המאשימה לתמוך בגזר דין אליו הפנתה, במסגרתו הורשע הנאשם שם בעבירות בנשק (נשיאה והובלה). בעניינינו, הנאשם 2 הורשע בסיוע לעבירות נשק. בהיות חילוט הרכב בגדר סמכות שברשות, משבכוונתי להשית על הנאשם 2 עונש מאסר בפועל לתקופה אשר אינה קצרה וכן פסילת רישיון הנהיגה, ובמיוחד בשים לב לחלקו בביצוע העבירות ולעוצמת הזיקה בין הנשק לרכב, שבנסיבות הינה פחותה יחסית, לא מצאתי להורות על חילוט הרכב.

34. על יסוד כל אלו, בשקלול הנתונים לחומרה ולקולא, סבורני כי את עונשו של הנאשם 2 יש למקם באמצע השליש הראשון של המתחם, בצד פסילת רישיון הנהיגה ועונש צופה פני עתיד שיהווה גורם מרתיע מפני הישנות מקרים כגון דא. באופן זה, יוגשם עיקרון ההלימה תוך שתושג הרתעת הנאשם 2 והרתעת הרבים כאחד.

סוף דבר

35. על כן, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- עשרים ושניים (22) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 6.7.2021.
- שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.
- שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

- קנס בסך של 2,500 ₪, אשר ישולם בתוך 120 ימים מהיום.

36. על הנאשם 2 אני גוזר את העונשים הבאים:

- עשרה (10) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 6.7.2021.

- שבעה (7) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.

- חמישה (5) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

- עשרה (10) חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה.

בית המשפט מודיע לנאשם 2 כי לצורך חישוב הפסילה עליו להפקיד רישיונו או תחליף הרישיון במזכירות בית המשפט כמתחייב, וכן כי התקופה בה ישהה במאסר בגין תיק זה לא תמנה בחישוב הפסילה.

- קנס בסך של 1,500 ₪, אשר ישולם בתוך 120 ימים מהיום.

אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת שני הנאשמים, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ד אדר ב' תשפ"ב, 17 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

